

[Horn.]

Det eneste tilfælde, der foreligger — det kan jeg sige til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen — hidrører fra hans egen partifælle i Holstebro, som har medvirket på rent ulovlig måde som medlem af nævnet. Det er det eneste konkrete eksempel, der foreligger, indtil dato i hvert fald. Om det ærede medlem har andre eksempler, kan jeg naturligvis ikke vide.

I udvalgets møder er der ikke blevet dokumenteret noget som helst. Dette grelle eksempel fra Holstebro har medført, at den pågældende dame har måttet trække sig ud af nævnet og erkende, at det var forfærdeligt, hvad hun havde indladt sig på — som hun selv udtrykte sig i et interview. Men derfra og til, at der i aftenskoleundervisningen foregår svindel og bedrageri, er der da et godt stykke vej. Det rent faktiske er, at der ikke er fremført nogen dokumentation for, at der er sket misbrug. Det har heller ikke i udvalget været muligt at få det ærede medlem hr. Damsgaard til at fremkomme med en dokumentation for de påstande, han fremsatte, da sagen sidst var til behandling her i tinget. Jeg har også lagt mærke til, at både det ærede medlem og et par af hans partifæller, der var medlemmer af udvalget, ved møder rundt omkring i landet har rost loven, idet de sagde, at loven var god nok, det var kun administrationen, der drejede sig om at få ændret. Så er vi ved sagens kerne, at loven er der ikke noget i vejen med. Administreres den forkert, må man naturligvis se at få det rettet. Det kan vi nu fortsætte med at undersøge i det kommende udvalg. Jeg er kun glad ved at kunne konstatere, at de ærede medlemmer, der angriber loven, har trukket i land ved de møder, de har holdt i sommerens løb.

Må jeg så sige et par ord om de forslag, som de to ærede partiets udvalgsmedlemmer har stillet, og som er optrykt i den beretning, som udvalget afgav 1. oktober i år (Folketingstidende 1955-56, tillæg B. sp. 1501). De foreslog for det første, at alle elever over 18 år skulle betale 50 øre i timen for undervisningen. Det er noget ganske nyt. I de over hundrede år, vi har haft en lovgivning om aftenskoler, har undervisningen altid været vederlagsfri. Det er et princip, vi også har fået gennem-

ført på alle andre områder i vor skolelovgivning, og så forstår jeg ikke, at det kan være rimeligt nu at ændre dette forhold, når man ikke har nogen saglig begrundelse derfor. At de forslag, der er stillet, er ganske umulige at praktisere, er en sag for sig, men det viser, at man mangler kendskab til aftenskolearbejdet. Derfor er måske også den kritik, der er fremkommet, noget løs, når det kommer til stykket.

Endvidere er der foreslået ændringer med hensyn til statsrefusionen. Hertil vil jeg sige, at 50 pct.s reglen er sådan, at hvis man har tillid til kommunerne, er den udmærket. Men jeg forstår, at venstre og de konservative herigennem erklærer deres mistillid til det kommunale selvstyre. Vi har ikke den mistillid. Vi tror, at de kommunale styrelsesmedlemmer anvender lovens bestemmelser med ret og rimelighed.

Så har de to partier stillet forslag om bortfald af de åbne fritidsklubber uden socialt formål. Det er en fuldstændig ungdomsfjendsk betragtning, og indtil videre vil jeg vægre mig ved at tro, at venstre står bag forslaget. Det kan jeg vel have lov at sige, eftersom vi ved, at partiets formand, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, fornylig har givet udtryk for, at hans udvalgsmedlemmer ikke holdt ham underrettet om, hvad der foregik. Indtil videre vil jeg derfor tro, at partiet venstre ikke står bag en sådan ungdomsfjendsk betragtning som den, der er givet udtryk for i udvalgets beretning, og som går ud på, at kun fritidsklubber, der har socialt formål, skal anerkendes. Alle partierne var, da vi afgav betænkning over lovforslaget i 1954, enige om, at disse klubber skulle drage hele det ungdomsarbejde til sig, som hviler på et almindelig kulturelt grundlag. At der ved siden af kunne være sociale klubber, er en sag for sig, men at disse klubber er en kulturel foranstaltning, er stadig vor opfattelse.

De to andre ting, der er nævnt i beretningen, om fremadskridende undervisning i håndgerning og om hobbyvirksomhed, er ganske overflødige, for det forbyder loven simpelt hen, og administrationen har elimineret mulighederne herfor.

Hermed har jeg egentlig gjort de bemærkninger, vi har at gøre. Jeg vil dog tilføje følgende. Efter avisreferater, man har kunnet læse i den senere tid, af møder, der